

holdninger, som er dyrere, end Priserne for dem er i dette Øjeblik, f. Eks. Kul til 55 Kr. pr. Ton., medens man nu kan købe dem for ca. 35 Kr. pr. Ton. Disse Kul skal nu bruges i den kommende Tid, og derfor har man ment, at man skulde tage Hensyn til, hvad disse Beholdninger har kostet. Derved kommer der en Uoverensstemmelse til Stede mellem det Forslag, der her foreligger, og det Forslag, der har været tilstillet Forsvarskommissionen. I øvrigt skal jeg med Hensyn til disse Forhold ansætte det for rettest — hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen var inde paa —, at vi udsætter disse Forhandlinger om Militærforholdene, indtil vi ser de militære Love og de Beregninger, der knytter sig hertil; foreligge for Regeringen og derefter for Rigsdagen. Jeg finder derfor ikke synderlig Anledning til at komme ind paa nogen yderligere Diskussion angaaende disse Forhold og skal anbefale det høje Ting at følge Flertallet eller hele Udvalget der, hvor hele Udvalget har kunnet tiltræde de af mig stillede Forslag.

L. Rasmussen: Den højtærede Forsvarsminister udtalte sin Forundring over, at Mindretallet havde kunnet stille et Ændringsforslag om en Nedsættelse paa 750 000 Kr. til Husleje, „efter“ — sagde den højtærede Minister — „at jeg har stillet Forslag om Nedsættelser til et ganske tilsvarende Beløb“. Og saa tilføjede den højtærede Minister: Nu er det jo ogsaa taget tilbage. Men det er et ganske falsk Billede, den højtærede Minister her tegner af, hvad der er sket. Hvis Forholdet var det, at den højtærede Minister var kommet til Finansudvalget med Forslag om Nedsættelser til et Beløb af 4½ Mill. Kr., saa kunde der være Grund til at tale om, hvorledes vi stillede os, efter at Ministeren var kommet med det. Men den højtærede Minister begyndte jo med her i Salen at sige, at han overhovedet ikke agtede at stille Ændringsforslag om Nedsættelser; og Flertallet i Finansudvalget gjorde ikke mindste Mine til at foretage de ringeste Nedsættelser. Først da Mindretallet kom med sine udarbejdede Ændringsforslag, kom Flertallet i Tanker om, at det kunde være praktisk at faa en ny Konference med Ministeren, og saa opdagede den højtærede Minister, at der dog var Grund til at komme med Forslag om Nedsættelser, og da disse Forslag var kommet, skete det, at vi ikke blev opmærksomme paa, at den højtærede Minister paa et enkelt Punkt havde fulgt vore Forslag. Det er altsaa ikke efter, at den højtærede Minister havde

stillet sine Forslag, at vore Forslag kom frem, men først efter, at vi havde stillet vore Forslag, kom den højtærede Minister med sine. Saadan ligger Landet. Jeg har Grund til at forudsætte, at havde Mindretallet ikke krævet disse Nedsættelser, var disse Ændringsforslag ikke blevet stillet — saaledes saa det ud i Finansudvalget.

Derefter siger den højtærede Minister, at han er nødt til, naar han udarbejder Budgettet, at udarbejde det paa Grundlag af de gældende Love. Det er der ingen, der bestrider Rigtigheden af. Men saa siger den højtærede Minister, at naar der vedtages en Lov, som kun har Gyldighed for et enkelt Aar, kan han ikke lade den have Indflydelse paa Budgettet. Nu har den højtærede Minister saa vidt mig bekendt i adskillige Aar været Formand for et Sogneraad og Formand for Sogneraadsforeningen, hvor man faar Raad og Oplysning om, hvorledes man skal bære sig ad. Brugte den højtærede Minister da samme Fremgangsmaade, naar Sogneraadet lagde Budget, saaledes at man, naar man skulde tage Beslutning om, hvad der skulde udskrives, sagde: det eller det, som er vedtaget for næste Aar, tager vi ikke Hensyn til, for det gælder kun for det enkelte Aar? Hvis han har gjort det, vilde han sikkert have risikeret, at Indenrigsministeren havde taget ham i Nakken og havde sagt: Saadan leger vi ikke, vil du behage, naar det gælder at lægge Budget for det kommende Aar, ogsaa at opføre Tallene for det Aar og tage Hensyn til, hvad der skal gøres i det Aar, og ikke først opgive Tallene paa næste Aars Budget. Det, der er Kærnen i Spørgsmaalet, er ikke, om der muligvis her og der skulde være opført et lidt for stort Beløb; men det, der er Kærnen, er: Skal vi ikke, naar vi har vedtaget, at vi i Aar ikke skal indkalde den fulde Mandskabsstyrke, lade det give sig Udslag paa Finansloven, saa vi foretager de Nedsættelser paa Budgettet, som er en Følge deraf. Jeg maa sige, at der er dobbelt Grund til at gøre det i Aar. Den første Grund er den, at vi i Løbet af Sommeren faar Militærlovene til Behandling, og vi bør da netop ved denne Lovs Behandling have et Grundlag for at kunne sammenligne, hvad der spares, og naar vi foretager yderligere Beparelser, kan vi faa Tid til at drøfte Militærlovene, thi visse Ting af, hvad vi toreslaar, er Beparelser af en saadan Art, at vi derigennem kan faa Budgettet ned i det væsentlige til det, som det vil blive, hvis Venstres Forslag gennemføres. Men der er saa meget mere Grund til at gøre det, fordi den højtærede Minister har holdt